

al- 'Aqîdah al-Wâsitiyyah

Författare: Shaykh-ul-Islâm Ahmad bin Taymiyyah
Översättning (och ev. fotnoter): Abû Mûsâ al-Albânî
Formattering: Abû Anas Mubarak ibn Marian
Omslag av: Abû Yuusha Lougain Tolak
www.darulhadith.com

Den grundläggande regeln i tron på Allåhs Namn och Egenskaper	6
Tron på det som Allåh har beskrivit Sig Själv med i Sin Bok.....	9
Bevis för Allåhs Liv	10
Bevis för Allåhs Kunskap.....	10
Bevis för Allåhs Styrka	11
Bevis för Allåhs Syn och Hörsel	11
Bevis för Allåhs Vilja.....	12
Bevis för Allåhs Kärlek.....	13
Bevis för Allåh's Välbehag.....	14
Bevis för Allåhs Nåd och Barmhärtighet.....	14
Bevis för Allåhs Hat och Vrede	15
Bevis för Allåhs Ankomst och Kommande.....	15
Bevis för Allåhs Ansikte.....	16
Bevis för Allåhs Händer.....	16
Bevis för Allåhs Ögon	17
Bevis för Allåhs Hörsel och Syn	17
Bevis för Allåhs Straff och Planeringar.....	18
Bevis för Allåhs Förlåtelse, Barmhärtighet och Makt.....	19
Bevis för Allåhs Namn	19
Verser som avvisar jämlingar och medhjälpare vid sidan av Allåh	20
Bevis för Allåhs resning över Tronen.....	22
Bevis för att Allåh är ovanför Sin skapelse	22
Bevis för Allåhs Sällskap med Sin skapelse.....	23

Bevis för Allâh's Ord och Tal.....	24
Bevis för att Qur'ânen är från Allâh.....	26
Bevis för att de troende kommer se Allâh på Domedagen.....	27
Allâhs Egenskaper nämnda i Sunnah.....	27
Bevis för att Allâh stiger ned till den lägsta himlen	28
Bevis för Allâhs Glädje.....	28
Bevis för Allâhs Skratt.....	28
Bevis för Allâhs Förvåning	29
Bevis för Allâhs Fot	29
Bevis för Allâhs Tal och Röst	29
Bevis för att Allâh är ovanför himlarna och andra Egenskaper	30
Bevis för Allâhs Sällskap med Sin skapelse	32
Bevis för att Allâh är framför den som förrättar bönen.....	32
Bevis för att Allâh är ovanför Sin skapelse samt andra Egenskaper.....	32
Bevis för att Allâh är nära.....	33
Bevis för att de troende kommer att se Allâh på Domedagen.....	33
Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ah, det medelmåttiga folket	34
Mellan Jahmiyyah och Mushabbihah	35
Mellan Qadariyyah och Jabriyyah	36
Mellan Murji'ah och Wa'idiyyah.....	37

Mellan Harûriyyah och Mu'tazilah och Murji'ah och Jahmiyyah	38
Mellan Rawâfidh och Khawârij	39
Tron att Allâh är ovanför himlarna och Tronen och att Han är med Sin skapelse.....	40
Tron på att Allâh är nära Sin skapelse.....	42
Tron att Qur'ânen är från Allâh och oskapad	43
Tron att de troende kommer få se Allâh på Domedagen.....	43
Tron på livet efter detta.....	44
Dammen, Vägen och Medlingen.....	46
Tron på Förutbestämmelsen.....	48
Tro, handling och uttalande	52
Den korrekta ställningen beträffande följeslagarna	54
Tron på Awliyâ's underverk.....	62
Att följa Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och föregångarnas väg	63
Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ahs berömvärda egenskaper	65
Avslutning	68

I Allåhs, den Nåderikes, den Barmhårtiges Namn

Lov och pris tillkommer Allåh som har skickat sitt såndebud med vågledningen och den sanna religionen som skall fõras till seger õver alla andra religioner och Allåh är tillræcklig som Vittne.

Jag vittnar om att det inte finns någon gud utom Allåh allena, ingen medhjålpare har Han, genom att bekråfta och dyrka Honom allena. Jag vittnar om att Muhammad är Hans tjånare och Hans såndebud – må Allåhs vålsignelse och vida fred vara õver honom. Vidare:

Detta är den Råddade och Segrande Gruppens troslåra fram till Domedagen, Ahl-us-Sunnah wal-Jamå´ah, nåmligen:

Att man tror på Allåh, Hans ånglar, Hans Skrifter, Hans såndebud, Uppståndelsen efter døden och tron på Fõrutbeståmmelsen, det goda och det onda i den.

Den grundläggande regeln i tron på Allåhs Namn och Egenskaper

Att tro på Allâh innebär bl a att tro på det som Han Självt beskrivit Sig med i Sin Bok och det som Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) beskrivit Honom med, utan förvrängning¹ eller förnekande², utan ifrågasättande³ eller jämförelse⁴. Istället tror man följande om Allâh (subhânah),

¹ Tahrîf. Shaykh 'Abdullâh bin 'Abdir-Rahmân bin Jibrîn (hafidhahullâh) sade: "Tahrîf är att ändra texten från dess uppenbara och antydda skepnad och den består av två typer: **Den första**: Att ändra texten från dess uppenbara skepnad, som t ex Hans (ta'âlâ) Uttalande: "Den Nåderike har rest Sig (istawâ) över Tronen." (20:5). De säger: "Betydelsen av 'har rest Sig' (istawâ) är 'har överväldigat' (istawlâ) och lägger därmed till en bokstav. Samma sak gäller Hans (ta'âlâ) Uttalande: "Och din Herre och änglarna kommer i slutna led." (89:22). De säger: "Det betyder 'Och din Herres beordring...'" och lägger därmed till ett helt ord. Allt detta är Tahrîf vilket Allâh (ta'âlâ) inte har sänt någon myndighet för. **Den andra**: Att förvränga betydelsen, vilket innebär att man vänder sig bort från dess egentliga och sanna innebörd, som t ex vissa Muḩtadî'ahs yttranden: "Nâd (Rahmah) betyder 'Vilja till godhet' och Hand (Yadd) betyder 'Godhet och styrka.'" Detta kallar dem för tolkning (Ta'wîl)." (at-Ta'îlîqât az-Zakiyyah 'alâ al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 1, sid. 83, publicerad av Dâr-ul-Watan).

² Ta'tîl. Shaykh Ibn Jibrîn (hafidhahullâh) sade: "Det innebär tomhet. Det är som om Mu'attilah antingen tömmer Allâh (ta'âlâ) på Hans sköna Namn eller det de tyder på. De bekräftar Hans Namn men förnekar de Egenskaper de består av. De säger: "Sannerligen hör Han (subhânah), men utan hörsel, Han ser, men utan syn, Han vet, men utan kunskap. På så sätt är det som om de både förnekar Namnen och Egenskaperna." (at-Ta'îlîqât az-Zakiyyah 'alâ al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 1, sid. 84, publicerad av Dâr-ul-Watan).

³ Takyîf. Shaykh Ibn Jibrîn (hafidhahullâh) sade: "Det innebär att man gör en beskaffenhet till ett föremål. Mukayyifûn (d v s som har Takyîf som troslära) har gjort Allåhs (ta'âlâ) Egenskaper till en beskaffenhet som är både begränsad och känd. De säger att de känner till Egenskapernas beskaffenheter vilka Allâh (subhânah) underrättade om i Sin Bok. Ahl-us-

”Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt.” (42:11)

De avvisar inte det Han Själv beskrivit Sig med från Honom och inte heller förvränger de ord från deras plats. De gör sig inte skyldiga till otro⁵ i Allåhs Namn och Budskap⁶. De försöker inte klargöra deras exakta beskaffenhet och jämför ej heller Hans Egenskaper med Hans skapelsers egenskaper.

Sunnah däremot avslår inte Allåhs Egenskapers beskaffenheter, utan kännedomen om deras beskaffenheter, eftersom Allåh (ta’âlâ) har inte underrättat oss om dem. (at-Ta’lîqât az-Zakiyyah ‘alâ al-‘Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 1, sid. 84, publicerad av Dâr-ul-Watan).

⁴ Tamthîl. Shaykh Muhammad bin Sâlih bin ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Det innebär att man bekräftar en jämlike åt Allåh i någon rättighet eller egenskap som är specifik för Honom. Detta är hädelse, eftersom det är avgudadyrkan samt att man anklagar Allåh för lögn. Han (ta’âlâ) sade: "Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt." (42:11). Likaså består den av reducering av Allåhs rättighet då Han jämförs med en skapelse som är ofullkomlig." (Sharh Lum‘at-il-‘îqâd, sid. 34, publicerad av Adhwâ‘-us-Salaf).

⁵ Ilhâd. Shaykh Ibn-Islâm Ibn-ul-Qayyim al-Jawziyyah (rahimahullâh) sade: "Ilhâd i Hans Namn innebär att man vänder dem, deras sanna meningar och betydelser ryggen från deras bekräftade rättighet." (Badâ‘-ul-Fawâ'id, sid. 169). Därefter nämnde han de typer av Ilhâd som begås i Allåhs (ta’âlâ) Namn: **Ett:** Att namnge statyer efter dem, som t ex al-Lât som är från al-Ilâh, och al-‘Uzzâ som är från al-‘Azîz. **Två:** Att Han kallas för något som inte passar Hans Skönhet, som t ex de kristnas ord för 'Fader'. **Tre:** Att beskriva Honom med brister, som t ex judarnas uttalande om Honom 'Han är fattig' – fjärran är Allåh (ta’âlâ) från deras yttranden. **Fyra:** Att förneka Namnens betydelser, som t ex Jahmiyyahs uttalande 'Han hör utan hörsel, Han vet utan kunskap och Han ser utan syn o s v.' **Fem:** Att förlikna Hans Egenskaper med Hans skapelsers egenskaper, som t ex deras uttalanden 'Allåhs Hand är lik vår hand och Hans Hörsel är lik vår hörsel.' (Se Shaykh Ibn Jibrîns 'at-Ta’lîqât az-Zakiyyah ‘alâ al-‘Aqîdah al-Wâsitiyyah", vol. 1, sid. 89-90, publicerad av Dâr-ul-Watan).

⁶ Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Det är de uppenbarelsen sändebuden kom med, som t ex den Ädla Qur’ånen – vilken är ett budskap. Han (ta’âlâ) sade: "Allt detta är Allåhs budskap som Vi förmedlar till dig och med dem sanningen; ja, helt visst är du en av sändebuden." (2:252). (Sharh al-‘Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 1, sid. 125-126, publicerad av Dâr Ibn-ul-Djawzî).

Sannerligen är Han (subhânah) kunnigare om Sig Själv och alla andra och Han är trovärdigare i Tal och tydligare i Ord än Sin skapelse.

Därefter är Hans sändebud sanningsenliga och betrodda, till skillnad från de som säger om Honom det som de inte vet. På grund av det sade Han (subhânahu wa ta'âlâ),

”Stor är din Herre, den Allsmäktige, i Sin härlighet, fjärran från det som de beskriver Honom med. Och fred och välsignelse över sändebuden och lov och pris tillkommer Allâh, skapelsernas Herre.” (37:181-182)

Därmed förklarade Han Sig Själv vara fjärran från det som sändebudens motståndare beskrev Honom med, och Han sände fred över Sina sändebud för att bevisa deras oskuld från det bristfälliga och felaktiga som sagts av dessa.

Han (subhânah) har, i det som Han beskrivit och namngivit Sig Själv med, kombinerat förnekelse och bekräftelse. Det förekommer ingen avvikelse hos Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ah från det som sändebuden kom med, för sannerligen är detta den Raka Vägen; Vägen vilka de som Allâh välsignade med Sina gåvor färdades på, nämligen profeterna, de sanningsenliga, martyrerna och de rättfärdiga.

Tron på det som Allâh har beskrivit Sig Själv med i Sin Bok

Till detta hör det som Han Själv beskrivit Sig med i kapitlet "al-Ikhlâs", vilket motsvarar en tredjedel av Qur'ânen, i vilket Han säger,

"Säg: "Han är Allâh, En. Allâh, den Evige, den av skapelsen Oberoende, av vilka alla beror. Han har inte avlat och inte blivit avlad, och ingen finns som kan liknas Honom." (114:1-4)

och det som Han beskrev Sig Själv med i Sin Boks mest storslagna vers, i vilken Han säger,

"Allâh, det finns ingen gud utom Han, den Levande, skapelsens evige Vidmakthållare. Slummer överraskar Honom inte och inte heller sömn. Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vem är det som kan medla inför Honom utan Hans tillstånd? Han vet allt vad som sker med dem i detta liv och i livet efter detta och av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än Han tillåter. Hans Fotpall omsluter himlarna och jorden. Att värna och bevara dem är för Honom ingen börda. Han är den Höge, den Våldige." (2:255)

Därför har den som läser denna vers på natten Allåhs skydd över sig och Djävulen kan inte komma honom nära förrän det blir morgon.

Bevis för Allåhs Liv

”Sätt din lit till Honom som lever och aldrig dör.” (25:58)

Bevis för Allåhs Kunskap

”Han är den Förste och den Siste, den Höge och den Nära och Han har kännedom om allt.” (57:3)

”Han är den Allvetande, den Allvise.” (66:2)

”Han vet vad som tränger ned i jorden och vad som stiger upp ur den, vad som sänker sig ned från himlen och vad som stiger upp till den.” (34:2)

”Han har nycklarna till den dolda verkligheten; ingen känner dessa utom Han. Han vet vad som finns på marken och i havet; inte ett löv faller utan Hans vetskap och varken fröet, i jordens

mörker, eller det gröna eller det som vissnat, saknas i en Tydlig Bok.” (6:59)

”Och ingen varelse av honkön blir havande, inte heller föder hon utan Hans vetskap.” (35:11)

”Detta för att ni skall veta att Allâh har allt i Sin makt och att Allâh omfattar allt med Sin kunskap.” (65:12)

Bevis för Allâhs Styrka

”Det är Allâh som skänker uppehälle, den Starke, den Orubblige.” (51:58)

Bevis för Allâhs Syn och Hörsel

”Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt.” (42:11)

”Gott, ja, förträffligt är det som Allâh förmanar er till, Allâh hör allt, ser allt.” (4:58)

Bevis för Allåhs Vilja

”Om du bara hade sagt när du gick ut i din vingård: ”Ske Allåhs vilja! Det finns ingen styrka utom hos Allåh!”” (18:39)

”Om Allåh hade velat skulle de släkten som följde dem inte ha stridit med varandra efter att ha nåtts av dessa klara bevis. Men de kom att omfatta skilda meningar – några trodde, andra framhärdade i otro. Om Allåh hade velat, skulle de inte ha stridit med varandra; men Allåh gör vad Han vill.” (2:253)

”Tillåten föda för er är alla växtätande djur utom det som skall meddelas er. Iakttag förbudet mot jakt, då ni befinner er på vallfärd. Allåh föreskriver vad Han vill.” (5:1)

”Allåh vidgar bröstet hos den som Han vill vägleda, så att det kan fyllas av Islâm, men hos den som Han vill låta gå vilse låter Han bröstet pressas samman i ångest, som hos den som bestiger himlen.” (6:125)

Bevis för Allåhs Kärlek

"Och gör gott – Allåh älskar dem som gör det goda och det rätta." (2:195)

"Medla då mellan dem båda med rättvisa och opartiskhet. Allåh älskar de opartiska." (49:9)

"Vad dem beträffar skall ni stå fast vid ert ord till dem, så länge de står fast vid sitt ord till er. Allåh älskar de gudfruktiga." (9:7)

"Allåh älskar dem som vänder sig till Honom i ånger och Han älskar dem som renar sig." (2:222)

"Allåh skall sätta människor som Han älskar och som älskar Honom." (5:54)

"Allåh älskar de som kämpar för Hans sak i slutna led liksom en stark och solid byggnad." (61:4)

"Säg: "Om ni älskar Allåh, följ mig och Allåh skall älska er och förlåta era synder."" (3:31)

Bevis för Allâh's Välbehag

"Allâh är nöjd med dem och de är nöjda med Honom." (98:8)

Bevis för Allâhs Nåd och Barmhärtighet

"I Allâh's den Nåderikes, den Barmhärtinges Namn!" (27:30)

"Herre, Din nåd och barmhärtighet når överallt och Du omfattar allt med Din kunskap!" (40:7)

"Hans barmhärtighet omsluter de troende." (33:43)

"Er Herre har för Sig stadfäst nåd och barmhärtighet." (6:54)

"Han är den som ständigt förlåter, den som ständigt visar barmhärtighet." (10:107)

"Nej, ingen vakar bättre över oss än Allâh, den Barmhärtingaste av de barmhärtinga!" (12:64)

Bevis för Allåhs Hat och Vrede

”För den som avsiktligt dödar en troende är straffet helvetet, och där skall han förbli till evig tid; Han skall drabbas av Allåhs Vrede och Allåh skall fördöma honom.” (4:93)

”Detta därför att allt det som de strävar efter är sådant som väcker Allåhs Vrede, och därför att de avskyr allt det som Allåh ser med välbehag.” (47:28)

”Och när deras trots tänt Vår vrede lät Vi vår hämnd drabba dem.” (43:55)

”Men Allåh var avog mot att de skulle gå ut och så höll Han dem tillbaka.” (9:46)

”Det är djupt förhatligt för Allåh att era ord inte överensstämmer med era handlingar!” (61:3)

Bevis för Allåhs Ankomst och Kommande

”Vill de kanske vänta till dess Allåh kommer till dem och änglarna under molnens skuggor? Men (när detta sker) har planen redan fullbordats.” (2:210)

”Väntar de bara på att änglarna skall komma till dem eller att din Herre skall komma eller några av din Herres tecken skall komma? Den dag då några av dina Herres tecken kommer...” (6:158)

”Nej! När jordskorpan smulas sönder i stöt efter stöt, och din Herre kommer med änglarna i led.” (89:21-22)

”Och den Dag då himlen och dess molntäcke rivs upp och änglarna sänds ned i våg efter våg.” (25:25)

Bevis för Allåhs Ansikte

”Var och en på den skall förgå; men din Herres Ansikte förblir i evighet i Sitt majestät och Sin härlighet.” (55:27)

”Allt skall förgå utom Hans Ansikte.” (28:88)

Bevis för Allåhs Händer

”Vad avhöll dig från att falla ned inför den som Jag har skapat med Mina Händer?” (38:75)

**"Judarna påstår: "Allâh's Händer är bundna."
Deras händer skall bindas och de skall fördömas
för deras ord. Nej, Hans Händer är tvärtom
utsträckta. Han fördelar som Han vill." (5:64)**

Bevis för Allâhs Ögon

**"Ha tålmod och vänta på din Herres dom –
sannerligen är du under Våra Ögon." (52:48)**

**"Och Vi räddade honom på (skeppet) som
timrats av plankor och spik, och det rörde sig
fram under Våra Ögon, (detta var) belöningen
till den som nekats." (54:13-14)**

**"Och Jag omgav dig med Min kärlek och du
växte upp under Mina ögon." (20:39)**

Bevis för Allâhs Hörsel och Syn

**"Allâh har helt visst hört hennes ord, hon som
vädjar till dig tvisten med sin man och som
bönfaller Allâh om hjälp. Och Allâh hör vad ni
båda har haft att anföra – Allâh är Den som hör
allt, ser allt." (58:1)**

”Allâh har hört dem som säger: ”Allâh är fattig och vi är rika.” Vi skall teckna ned vad de säger.” (3:181)

”Tror de kanske att Vi inte hör deras hemligheter och deras överläggningar. Helt visst och Våra utsända är hos dem och nedtecknar.” (43:80)

”Jag skall vara med er; Jag hör och ser.” (20:46)

”Vet han inte att Allâh ser?” (96:14)

”Och lita till den Allsmäktige, den Barmhärtige, som ser dig när du reser dig.” (26:217-218)

”Säg: ”Handla! Allâh kommer att se era handlingar och Hans sändebud och de troende likaså.”” (9:105)

Bevis för Allâhs Straff och Planeringar

”Fruktansvärd i Sin straffande vrede.” (13:12)

”Och de smidde onda planer, men även Allâh smed planer.” (3:54)

**"De smidde sina onda planer – men Vi smed också Våra planer utan att de anade något."
(27:50)**

"De smider planer, men även Jag smider planer." (86:15-16)

Bevis för Allåhs Förlåtelse, Barmhärtighet och Makt

"Såväl när ni öppet visar det goda, håller det hemligt eller förlåter, så är Allåh Förlåtande, Allsmäktig." (4:149)

"De skall förlåta och glömma. Eller önskar ni inte att Allåh skall ge er Sin förlåtelse? Allåh är ständigt förlåtande, barmhärtig." (24:22)

"Makten ligger hos Allåh, Hans sändebud och de troende." (63:8)

"Jag svär vid Din Allmakt att jag skall leda dem vilse." (38:82)

Bevis för Allåhs Namn

"Välsignat vare din Herres Namn, omstrålat av makt, ära och härlighet!" (55:78)

”Dyrka Honom därför utan att förtrötas i din dyrkan! Känner du någon som kan kallas Hans namne?” (19:65)

Verser som avvisar jämlikar och medhjälpare vid sidan av Allâh

”Och ingen finns som kan liknas Honom.” (112:4)

”Sätt därför inte medgudar vid Allâhs sida, då ni vet.” (2:22)

”Det finns människor som sätter upp medgudar vid Allâhs sida och ägnar dem en sådan kärlek som (bör) ägnas Allâh.” (2:165)

”Säg: ”Allâh ske lov och pris, som inte har en son och i vars herravälde ingen har del och som inte har någon som skyddar Honom mot jordens låghet!” Och prisa ständigt Hans härlighet och Hans majestät.” (17:111)

”Allt som himlarna rymmer och det som jorden bär prisar Allâh; herraväldet är Hans och allt lov och pris tillkommer Honom och Han har makt över allt.” (64:1)

”Välsignad vare Han som steg för steg har uppenbarat för Sin tjänare kriteriet och som skall tjäna som en varning för alla folk. Han som äger herraväldet över himlarna och jorden, som ingen son har och i vars herravälde ingen har haft del; Han som har skapat allt och gett det dess rätta utformning.” (25:1-2)

”Allâh har inte avlat en son och Han har aldrig haft någon gudom vid Sin sida. I annat fall skulle helt säkert varje sådan gudom ha bekymrat sig enbart om sin egen skapelse och velat ta makten från de andra. Nej, stor är Allâh i Sin härlighet, fjärran från det som de beskriver. Han känner allt det som är dolt och synligt och Han är höjd högt över allt vad de vill sätta vid Hans sida.” (23:91-92)

”Och gör inte Allâh till föremål för jämförelser! Allâh vet, men ni vet inte.” (16:74)

”Säg: ”Min Herre förbjuder ingenting annat än skamlösa handlingar, både det som öppet sker och det som sker i hemlighet och all annan synd och orättmätigt våld. Och likaså att sätta vid Allâh’s sida det som Han aldrig gett bemyndigande till och att påstå om Allâh det ni inte har någon kunskap om.”” (7:33)

Bevis för Allåhs resning över Tronen

**"Den Nåderike har rest Sig över Tronen."
(20:5)**

"Därefter reste Han Sig över Tronen." (7:54)

Denna formulering förekommer på sex olika platser: al-A'râf (Urskillning): 54, Yûnus (Jona): 3, ar-Ra'd (Åskan): 2, al-Furqân (Måttstocken): 59, as-Sajdah (De faller ned i tillbedjan): 4 och al-Hadîd (Järnet): 4.

Bevis för att Allâh är ovanför Sin skapelse

"'Îsâ! Jag skall kalla dig till Mig och Jag skall upphöja dig till Mig." (3:55)

"Nej, Allâh upphöjde honom till Sig." (4:158)

"De goda orden stiger upp till Honom och Han förhöjer varje god handling." (35:10)

"Och Farao sade: "Bygg ett högt torn åt mig, Hâmân; så att jag må nå vägarna, vägarna till himlarna och göra mig underrättad Mûsâs gud. Men jag tror bestämt att han ljuger."" (40:36-37)

"Kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen, inte låter jorden uppsluka er? Se hur den skälver och skakar! Eller kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen, inte släpper lös en storm över er, så våldsamt att ni förstår Min varning?" (67:16-17)

Bevis för Allåhs Sällskap med Sin skapelse

"Det är Han som har skapat himlarna och jorden under sex dagar, därefter reste Han Sig över Tronen. Han vet vad som tränger ned i jorden och vad som utgår därifrån och vad som sänker sig från himlen och vad som stiger upp mot den. Han är med er var ni än befinner er, och Allåh ser allt vad ni gör." (57:4)

"När tre samlas till en hemlig överläggning är Han den fjärde, och om fem samlas är Han den sjätte; och vare sig de är färre eller flera är Han med dem, var de än befinner sig. Till sist, på Uppståndelsens dag, skall Han låta dem veta om sina handlingar. Sannerligen har Allåh kännedom om allt." (58:7)

"Var är inte rädd - Allåh är med oss!" (9:40)

"Jag skall vara med er; Jag hör och ser." (20:46)

"Allâh är med dem som fruktar Honom och som gör det goda och det rätta." (16:128)

"Och håll stånd! Allâh är med de uthålliga." (8:46)

"Hur ofta har inte en liten skara besegrat en stor armé med Allâhs vilja! Allâh är med de uthålliga." (2:249)

Bevis för Allâh's Ord och Tal

"Vems ord är sannare än Allâhs?" (4:87)

"Vems ord är sannare än Allâhs Ord?" (4:122)

"Och Allâh skall säga: "Îsâ, son av Maryam!"" (5:116)

"Din Herres Ord, sanningen och rättvisan, har gått i uppfyllelse." (6:115)

"Och Mûsâ som Allâh talade med utan förmedling." (4:164)

"Bland dem finns den som Allâh talade till." (2:253)

"Och när Mûsâ kom till det möte Vi hade utsatt och hans Herre talade till honom." (7:143)

"Vi kallade på honom från berget Sinais högra sida och drog honom intill Oss." (19:52)

"Minns hur din Herre kallade Mûsâ till Sig: "Gå till det orättfärdiga folket."" (26:10)

"Men då kallade deras Herre på dem: "Har Jag inte förbjudit er detta träd?"" (7:22)

"Den Dagen skall Han kalla fram dem och fråga: "Var är nu dessa medhjälpare vid Min sida som ni påstod (att ni hade)?"" (28:62)

"Och den Dag då Han kallar fram dem och frågar: "Vilket svar gav ni sändebuden?"" (28:65)

"Om någon bland avgudadyrkarna söker skydd hos dig, ge honom då ditt beskydd, så att han får höra Allâhs Ord." (9:6)

"Hoppas ni att de skall tro på er, fastän flera av dem, efter att ha lyssnat till Allâhs Ord och förstått det, med vett och vilja förvanskade de?" (2:75)

"De vill ändra på Allâhs Ord. Säg: "Ni skall inte gå med oss!"" (48:15)

"Och förkunna det som har uppenbarats för dig av din Herres Skrift! Ingen kan rubba och tumma på Hans ord." (18:27)

"Denna Qur'ân berättar för Israels barn." (27:76)

Bevis för att Qur'ânen är från Allâh

"Också detta är en välsignad Skrift som Vi har uppenbarat." (6:155)

"Om Vi hade uppenbarat denna Qur'ân för ett berg, skulle du helt säkert ha sett det rämna av fruktan inför Allâh." (59:21)

"Och när Vi låter ett budskap ersättas av ett annat - Allâh är väl medveten om vad Han uppenbarar, steg för steg - säger de: "Detta har du själv satt samman!" Nej, de flesta av dem vet inte! Säg: "Helighetens ande har, steg för steg, förmedlat uppenbarelsen från din Herre med sanningen för att stärka de troende och ge Muslimerna vägledning och ett glatt budskap om hopp." Vi vet att de säger: "Det är bara en människa som lär honom det." Den de syftar på talar ett utländskt språk, medan detta är klingande ren arabiska." (16:101-103)

Bevis för att de troende kommer se Allâh på Domedagen

"Den Dagen skall ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre." (75:22-23)

"På högsäten, betraktar." (83:23)

"De som gör det goda och det är rätta skall få det goda – och mer därtill." (10:26)

"Där skall de få allt de önskar – och Vi har mer." (50:35)

Detta ämne förekommer på många ställen i Allâhs (ta'âlâ) Bok. För den som funderar över Qur'ânen och söker dess vägledning, klargörs Sanningens väg.

Allâhs Egenskaper nämnda i Sunnah

Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah tolkar och tydliggör Qur'ânen, bekräftar den och kommer med nya betydelser och domar (som inte förekommer i Qur'ânen). Likaså är det obligatoriskt att tro på det som sändebudet beskrev sin Herre med, från de autentiska ahâdîth som Kännedomens folk har tagit till sig och godkänt, som t ex,

Bevis för att Allâh stiger ned till den lägsta himlen

”Vår Herre stiger varje natt ned till den lägsta himlen när den sista tredjedelen av natten återstår och säger, ”Vem tillber Mig så att Jag kan besvara honom? Vem frågar Mig så att Jag kan ge honom? Vem ber Mig om förlåtelse så att Jag kan förlåta honom?””⁷

Överensstämd.

Bevis för Allâhs Glädje

”Allâh gläds mer över Sin tjänares ånger, än någon av er gläds över att ha funnit sitt riddjur...”⁸

Överensstämd.

Bevis för Allâhs Skratt

”Allâh skrattar åt två män av vilka den ene har dödat den andre. Därefter träder båda två in i Paradiset.”⁹

⁷ al-Bukhârî (1145) och Muslim (758).

⁸ al-Bukhârî (6309) och (2747).

⁹ al-Bukhârî (2826) och Muslim (1890).

Bevis för Allåhs Förvåning

"Vår Herre förvånas över Sina tjänares förtvivlan trots att Hans förändring av deras tillstånd är nära. Han ser på er när ni befinner er i svår situation och är hopplösa. Han börjar skratta för Han vet att er räddning är nära."¹⁰

God hadîth.

Bevis för Allåhs Fot

"I helvetet kommer det ständigt kastas in (människor och stenar) samtidigt som det säger "Finns det mer?", ända tills att Maktens Herre placerar Sin Fot över det så att det blir sammandraget. Då kommer det säga, "Det räcker! Det räcker!"¹¹

Överensstämd.

Bevis för Allåhs Tal och Röst

"Allåh (ta 'âlâ) kommer säga, "Ådam!" Då svarar han. "Jag besvarar Ditt kall och jag ber Dig att Du

¹⁰ Ahmad (4/11) och Ibn Mâjah (181). I kedjan förekommer svaghet. I kedjan förekommer Wakî' bin Hadas. Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarade honom som svag i "Sunan Ibn Mâjah". Dock är hadîthen som rapporteras av Abû Hurayrah (radhiyâ Allâhu 'anh) "Allåh ('azza wa djall) förvånas över den och den..." autentisk. (Se Sahîh al-Bukhârî (4889)).

¹¹ al-Bukhârî (7384) och Muslim (2848).

gör mig lycklig och att Du hjälper mig." Då säger Han med en röst, "Sannerligen beordrar Allâh dig att du tar ut en av din avkomma som blivit sänd till helvetet."¹²

"Var och en av er kommer att få tala med sin Herre och det kommer varken förekomma något skynke eller någon översättare mellan honom och Honom."¹³

Bevis för att Allâh är ovanför himlarna och andra Egenskaper

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade beträffande den sjukes behandling,

"Vår Herre är Allâh som är ovanför himlen, helgat vare Ditt Namn. Din Befallning är verkställande i himlen och på jorden. Sänk ned Din Barmhärtighet till jorden på samma sätt som den är i himlen. Förlåt oss våra stora synder och våra små. Du är de godas Herre. Sänk ned barmhärtighet från Din Barmhärtighet och botemedel från Ditt Botemedel åt denna smärta."¹⁴

Rapporterad av Abû Dâwûd.

¹² al-Bukhârî (6529) och Muslim (322).

¹³ al-Bukhârî (6539) och Muslim (1016).

Och han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade,

"Har ni inget förtroende för mig när jag har fått förtroendet från Honom som är ovanför himlen?"¹⁵

Rapporterad av al-Bukhârî och andra.

"...och Tronen är ovanför det och Allâh är ovanför Tronen och Han känner till era angelägenheter."¹⁶

Rapporterad av Abû Dâwûd, at-Tirmidhî och andra.

Och han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade till tjänarinnan,

"Var är Allâh?" Då svarade hon, "Ovanför himlen." Då frågade han, "Vem är jag?" Hon svarade, "Du är Allâhs sändebud." Då sade han, "Frigör henne, för sannerligen är hon en troende."¹⁷

¹⁴ Abû Dâwûd (3892), an-Nasâ'î (1037), al-Hâkim (1/344) och (3/218) och andra.

¹⁵ al-Bukhârî (3451) och Muslim (1064).

¹⁶ Abû Dâwûd (4723). Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarar den vara svag i Ibn Abî 'Âsims "Kitâb-us-Sunnah" (577).

¹⁷ Muslim (537).

Bevis för Allåhs Sällskap med Sin skapelse

"Den främsta graden av tron är att du vet att Allåh är med dig var du än är."¹⁸

God hadîth.

Bevis för att Allåh är framför den som förrättar bönen

"När någon av er ställer sig upp för att förrätta bönen, skall han varken spotta framför sig eller till höger om sig, för sannerligen är Allåh framför honom. Istället (skall han spotta) till vänster om sig eller under sin fot."¹⁹

Överensstämd.

Bevis för att Allåh är ovanför Sin skapelse samt andra Egenskaper

"Allåh är de sju himlarnas Herre och den Våldiga Tronens Herre. Vår Herre och alltets Herre. Du som klyver itu kornet och dadelkärnan och som sänt ned Tawrât, Injîl och Qur'ânen. Jag söker skydd hos Dig från min själs ondska och från varje varelses ondska som Du har makten över.

¹⁸ Abû Nu'aym (6/124). I kedjan förekommer svaghet. I kedjan förekommer Nu'aym bin Hamâd. Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarar honom som svag i "Dha'îf al-Jâmi' as-Saghîr" (1100).

¹⁹ al-Bukhârî (406) och Muslim (547).

Du är den Förste och det finns inget före Dig. Du är den Siste och det finns inget efter Dig. Du är den Höge och det finns inget ovanför Dig. Du är den Nära och det finns inget som kommer undan från Dig. Befria mig från min skuld och gör mig kvitt min fattigdom."²⁰

Rapporterad av Muslim.

Bevis för att Allâh är nära

Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade när hans följeslagare höjde sina röster i tillbedjan,

"Människor! Lugna er! Sannerligen tillber ni inte någon som är döv eller frånvarande. Sannerligen tillber ni En som hör och är nära. Sannerligen är Han som ni tillber närmare er än era riddjurs halsar."²¹

Överensstämd.

Bevis för att de troende kommer att se Allâh på Domedagen

"Sannerligen kommer ni få se er Herre på samma sätt som ni ser månen då det är fullmåne – inga svårigheter kommer ni få uppleva med att se

²⁰ Muslim (2713).

²¹ al-Bukhârî (4205) och (6384) och Muslim (2704).

Honom. Om ni klarar av att förrätta bön före soluppgång och solnedgång, så gör det.”²²

Överensstämd hadîth.

Titta på dessa och liknande ahâdîth i vilka Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) underrättar om sin Herre. Den Räddade Gruppen, Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ‘ah, tror på det på samma sätt som de tror på det som Allâh har underrättat i Sin Bok utan förvrängning eller förnekande, utan ifrågasättande eller jämförelse.

Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ‘ah, det medelmåttiga folket

De är medelmåttiga bland Ummahns sekter på samma sätt som Ummahn är medelmåttig bland de övriga religionerna.

²² al-Bukhârî (554) och (574) och Muslim (633).

Mellan Jahmiyyah²³ och Mushabbihah²⁴

De är medelmåttiga beträffande Allåhs (subhânahu wa ta'âlâ) Egenskaper – mellan de förnekande Jahmiyyah och de jämförande Mushabbihah.

²³ Shaykh Sâlih al-Fawzân (hafidhahullâh) sade: "Jahmiyyah! Vad vet du om Jahmiyyah? Jahmiyyah är en tillskrivning till Jahm bin Safwân, som var elev till al-Ja'd bin Dirham. al-Ja'd bin Dirham var elev till Tâlût och Tâlût var elev till juden Lubayd bin al-A'sam – de är alltså en judes elever!" (Lamhah 'an al-Firaq adh-Dhâlah, sid. 46, publicerad av Dâr-us-Salaf). Shaykh Muhammad bin Sâlih bin 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade om Jahmiyyah: "De förnekar Allåhs ('azza wa jall) Egenskaper och de mest extrema bland dem förnekar t o m alla Namn och säger: "Det är inte tillåtet att man bekräftar något namn eller någon egenskap åt Allâh. Om du bekräftar ett namn åt Honom, förliknar du Honom med de namngivna. Om du bekräftar någon egenskap åt Honom, förliknar du Honom med de beskrivna. På så sätt får du varken bekräfta något namn eller någon egenskap! Det namn som Allâh har beskrivit Sig Själv med är endast en metafor, inte namngivning." (Sharh al-'Aqidah al-Wâsitiyyah, vol.2, sid. 62, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

²⁴ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade om Mushabbihah: "De bekräftar Allåhs Egenskaper och säger: "Man måste bekräfta Allåhs Egenskaper eftersom Han Själv bekräftade dem åt Sig" men de säger också: "De är som skapelsernas egenskaper." De säger: "Du måste bekräfta Ansiktet och detta Ansikte är som den vackraste människans ansikte." (Sharh al-'Aqidah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid 63, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

Mellan Qadariyyah²⁵ och Jabriyyah²⁶

De är medelmåttiga beträffande Allåhs (ta'âlâ) Handlingar
– mellan Qadariyyah och Jabriyyah.

²⁵ Shaykh Sâlih al-Fawzân (hafidhahullâh) sade: "Qadariyyah är de som förnekar Förutbestämmelsen (Qadr) och säger: "Allt som sker i detta universum är helt oberoende av Allåhs (subhânahu wa ta'âlâ) förutbestämelse och förordnande. Istället är det något som sker genom tjänarens handling – utan någon tidigare förutbestämelse från Allåh ('azza wa jall)." (Lamhah 'an al-Firaq adh-Dhâlah, sid. 32, publicerad av Dâr-us-Salaf)

²⁶ Shaykh Muhammad bin 'Abdil-'Azîz bin Mâni' (rahimahullâh) sade: "Du skall veta att människorna har delat upp sig beträffande skapelsernas handlingar – är de under Herrens förfogande eller inte? Jahm och hans anhängare – och de är Jabriyyah – sade: "Handlingen är under Herrens förfogande, inte skapelsens." Detta säger även al-Ash'arî och hans anhängare." Därefter sade shaykhen (rahimahullâh): "Jabriyyah överdrev i att bekräfta Förutbestämmelsen och förnekade skapelsens handling fullständigt." (Se "Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah" av Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affî och Shaykh Muhammad bin Khalîl Harrâs (rahimahumâ Allâh), sid. 106, publicerad av Dâr-ul-Âthâr och Dâr-ul-Basîrah). Shaykh Sâlih al-Fawzân (hafidhahullâh) sade om Jabriyyah: "De säger: "Skapelsen är påtvingad till sin handling och den har varken någon rätt till handling eller något val."" (Lamhah 'an al-Firaq adh-Dhâlah, sid. 33, publicerad av Dâr-us-Salaf).

Mellan Murji'ah²⁷ och Wa'idiyyah²⁸

Likaså beträffande Allâhs Hot – mellan Murji'ah och Wa'idiyyah från Qadariyyah och andra.

²⁷ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade om Murji'ahs troslära: "De säger: "Handlingar är inte från Îmân och Îmân är endast hjärtats erkännande." Därför säger de: "En stor syndare som t ex begår otukt, stjälar, dricker alkohol och rånar, förtjänar inte att få komma in i helvetet, varken till evig tid eller tillfälligt, eftersom synd – om den inte når Kufr – skadar inte om man har Îmân, vare sig synden är liten eller stor." (Sharh al-'Aqidah al-Wâsitiyyah, vol.2, sid. 69, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

²⁸ Shaykh 'Abdullâh bin 'Abdir-Rahmân bin Jibrîn (hafidhahullâh) sade: "Även beträffande Allâhs Hot har människorna delat upp sig i grupper. Den första av dem – Wa'idiyyah – säger att syndaren som dör med en synd kommer för alltid att vistas i helvetet och han kommer inte komma ut därifrån. Hans synder kommer inte förlätas om han ständigt begick dem, även om de inte är Shirk, och han kommer vistas i helvetet till evig tid – och detta är Khawârijs, Harûriyyahs, åsikt." (at-Ta'îlîqât az-Zakiyyah 'alâ al-'Aqidah al-Wâsitiyyah, vol.2, sid. 61, publicerad av Dâr-ul-Watan).

Mellan Harûriyyah²⁹ och Mu'tazilah³⁰ och Murji'ah och Jahmiyyah

Likaså beträffande Îmâns och religionens namn – mellan Harûriyyah och Mu'tazilah och Murji'ah och Jahmiyyah.

²⁹ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Vad kallar vi den som utför en stor synd? Troende (Mu'min) eller otroende (Kâfir)? Ahl-us-Sunnah är mellan två sidor; Harûriyyah och Mu'tazilah på den ena sidan och Murji'ah Jahmiyyah på den andra. Harûriyyah och Mu'tazilah tar ut honom ur Îmân, men Harûriyyah säger: "Han är otroende vars liv och egendom är tillåtet att ta." På grund av detta gjorde de uppror mot ledarna och förklarade människorna vara otroende. Vad gäller Murji'ah Jahmiyyah, så motsatte sig de dessa och sade: "Han är troende med en fullbordad Îmân! Han stjäler, begår otukt, dricker alkohol, dödar och rånar samtidigt som vi säger till honom: "Du är troende med fullbordad Îmân på samma sätt som en man som utför obligatorisk och frivillig dyrkan och avstår från allt förbjudet! Du och han har likadan Îmân." Så de här och de där är motsatsen av varandra." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol.2, sid 71-72, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî)

³⁰ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Vad gäller Mu'tazilah, så säger de: "Den som utför en stor synd har gått ut ur Îmân, men har inte gått in i Kufr, utan han befinner sig i en position mellan dem två. Vi vågar inte säga att han är otroende och inte heller har vi rätt att säga att han är troende samtidigt som han utför en stor synd; han begår otukt, stjäler och dricker alkohol." (Ibid.)

Mellan Rawâfidh³¹ och Khawârij³²

Och likaså beträffande Allâh's sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare – mellan Rawâfidh och Khawârij.

³¹ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Râfidhah (Avslagarna) är de som idag kallas för Shî'ah och likaså Râfidhah, eftersom de avslag Zayd bin 'Alî bin al-Husayn bin 'Alî bin Abî Tâlib (radhiyâ Allâhu 'anh) som Zaydiyyah tillskriver sig till idag. De avslag honom eftersom de frågade honom: "Vad säger du om Abû Bakr och 'Umar?" De ville att han skulle skymfa och fördöma dem, men han (radhiyâ Allâhu 'anh) sade till dem: "De två ministrarna är min farfars ministrar." Med det menade han Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Han prisade dem vilket ledde till att de avslag honom, blev rasande på honom och övergav honom. Således fick det namnet "Râfidhah". Dessa Rawâfidh – och skydd sökes hos Allâh – har kända principer och en av deras värsta principer är Imâmah (Ledarskapet) som omfattar Imâmens felfrihet, att han inte säger ett fel, att Imâmahs ställning är högre än profetkallet, eftersom Imâmen tar direkt emot uppenbarelse från Allâh, medan en profet tar emot genom en budbärare, nämligen Jibrîl, och att Imâmen aldrig begår något misstag. De extrema av dem påstår att Imâmen skapar; han säger bara "bli" och så är det! De säger att följeslagarna är otroende och att de alla blev avfallingar efter profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Abû Bakr och 'Umar anses hos vissa av dem som otroende och att de dog som hycklare – och skydd sökes hos Allâh. De gör inga undantag med följeslagarna förutom Âl-ul-Bayt och ett ytterst litet antal som de sade om: "De är Âl-ul-Bayts vänner." Författaren till boken "al-Fasl" sade: "De extrema av dem förklarar även 'Alî bin Abî Tâlib vara otroende. De sade: "Detta beror på att 'Alî godkände orätt och lögn när han lovade Abû Bakr och 'Umar trohet och lydnad då det egentligen var obligatoriskt för honom att förneka dem detta. När han då inte tog tag i sanning och rättvisa, och gick med på orätt, blev han en förtryckare och otroende."" (Ibid. sid. 74-75)

³² Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Vad gäller Khawârij, så är de motsatsen av Râfidhah eftersom de förklarade 'Alî bin Abî Tâlib och Mu'âwiyah bin Abî Sufyân vara otroende. De förklarade varenda en som inte höll med om deras tänkande vara otroende. De förklarade Muslimernas liv vara tillåtet att ta..." (al-Bukhârî (6930) och Muslim (1066)) (Sharh al-'Aqidah al-Wâsitiyyah, vol.2, sid. 76, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

Tron att Allâh är ovanför himlarna och Tronen och att Han är med Sin skapelse

Till det som vi nämnt vara en del ur tron på Allâh, hör tron på det som Allâh underrättade om i Sin Bok, det som i följd har rapporterats från Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och det som det Muslimska folkets föregångare enades om:

Att Han (subhânah) är ovanför Sina himlar, ovanför Sin Tron och högt ovanför Sin skapelse. Han (subhânah) är med dem var de än befinner sig och Han vet vad de gör, precis som Han enade dem båda i Sitt Uttalande,

”Det är Han som har skapat himlarna och jorden under sex dagar, därefter reste Han sig över Tronen. Han vet vad som tränger ned i jorden och vad som utgår därifrån och vad som sänker sig från himlen och vad som stiger upp mot den. Han är med er var ni än befinner er, och Allâh ser allt vad ni gör.” (57:4)

Och Hans Uttalande **”Han är med er”** betyder inte att Han blandar Sig med skapelsen. Språket nödvändiggör inte det och det motsätter sig både det som det Muslimska folkets föregångare enades om och den läggning som Allâh har skapat skapelsen på. Månen är ett av Allâhs Tecken och

minsta skapelser. Den är i himlen men är alltid med den resande och ickeresande var de än befinner sig.

Han (subhânah) är ovanför Tronen. Han vakar över Sin skapelse, kontrollerar den, är medveten om den och allt annat som omfattar Hans Herraväldes innebörd. Allt detta som Allâh har nämnt – att Han är ovanför Tronen och att Han är med oss – är sant och behöver inte förvrängas, men det måste skyddas från grundlösa illusioner, som t ex att man får för sig att Hans Uttalande **"Fis-Samâ"**³³ betyder att Han är i himlen och att himlen antingen bär på Honom eller är ovanpå Honom. Detta är fel enligt Trons och Kunskapens folks samstämmighet. Sannerligen omsluter Hans Fotpall himlarna och jorden och det är Allâh som

³³ I himlen. Men propositionen "fi" kan även betyda "ovanpå, ovanför och på", vilket det gör i denna vers. Shaykh 'Abdur-Rahmân bin Nâsir as-Sa'dî (rahimahullâh) sade om Allâh's Uttalande "Kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen (fis-Samâ'), inte låter jorden uppsluka er?": "Det är Allâh (ta'âlâ). Han är den Høge ovanför Sin skapelse." (Taysîr al-Karîm ar-Rahmân (67:16-17)). Se Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affî's och Shaykh Muhammad bin Khalîl Harrâs' "Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah", sid. 113, publicerad av Dâr-ul-Âthâr och Dâr-ul-Basîrah. Shaykh-ul-Islâm Ibn 'Abdil-Barr al-Mâlikî (rahimahullâh) sade: "Vad gäller Hans Ord: "Kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen (fis-Samâ') är betydelsen "...som är 'alâ (ovanför) himlen..." d v s över Tronen. Ordet "fi" används med betydelsen "'alâ". Ser du inte Hans Uttalande: "Så färdas "fi" jorden..." (9:2) vilket betyder "'alâ (på) jorden", och Hans Ord: "Sannerligen kommer jag korsfästa er "fi" (på) palmstammarna." (20:71)? Allt detta (d v s tolkningen av "fi") stöds av Hans Uttalande: "Änglarna och själarne stiger upp till Honom." (at-Tamhîd (7/103-105)).

håller uppe himlarna och jorden så att de inte avviker. Han håller himlakropparna och med sin befallning ser Han till att de inte störtar mot jorden. Det är från Hans under att himlarna och jorden hålls uppe på Hans befallning.

Tron på att Allâh är nära Sin skapelse

Till detta hör även tron att Han är nära Sin skapelse, om vilket Han (subhânahu wa ta'âlâ) sade,

”När mina tjänare frågar dig om Mig (svara då att säga) Jag är nära; Jag besvarar den bedjandes bön, när han ber till Mig. Och uppmana dem att svara när Jag kallar och att tro på Mig, så att de skall ledas på rätt väg.” (2:186)

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade,

”Sannerligen är Han ni tillber närmare er än era riddjurs halsar.”³⁴

Det som har nämnts i Boken och Sunnahn beträffande Hans Närhet och Sällskap, motsätter sig inte det som vi har nämnt beträffande att Han är ovanför skapelsen, eftersom ingen är Honom lik i någon av Hans Egenskaper. Han är högt ovanför i Sin Närhet och Han är nära i Sin Höghet.

³⁴ Se fotnot 15.

Tron att Qur'ânen är från Allâh och oskapad

Till tron på Honom och Hans Böcker hör tron att Qur'ânen är Allâhs uppenbarade Tal som inte är skapad. Dess uppenbarelse började hos Honom och till Honom kommer den återvända. Han talar ett verkligt Tal i den och denna Qur'ân som Han uppenbarade för Sin profet Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är Hans verkliga Tal och ingen annans. Det är inte tillåtet, förutom vid några undantag,³⁵ att säga att det är en utsaga av Allâhs Tal eller ett uttryck, utan när människorna läser den eller skriver ned den i bokform, så utesluts det inte från att vara Allâhs verkliga Tal. Ett Tal tillskrivs till den som uttalar det först, inte den som förmedlar det. Därmed är det Allâhs Tal; dess bokstäver och dess betydelser. Allâhs Tal är inte bokstäver utan betydelser och inte heller betydelser utan bokstäver.

Tron att de troende kommer få se Allâh på Domedagen

Det som vi har nämnt vara en del ur tron på Allâh, Hans Böcker och Hans sändebud, inkluderar:

³⁵ Se Shaykh Muhammad bin Sâlih bin 'Uthaymîns (rahimahullâh) "Sharh al-'Aqidah al-Wâsitiyyah", vol. 2, sid 97-98, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî.

Att tro att de troende kommer få se Honom på Domedagen med sina egna ögon på samma sätt som de ser solen på en klar himmel utan några moln och likaså som de ser månen då det är fullmåne – inga svårigheter kommer de få uppleva med att se Honom. De kommer se Honom (subhânah) på Uppståndelsens fält och därefter kommer de även se Honom efter att ha trätt in i paradiset på det sätt som Allâh (subhânahu wa ta'âlâ) vill.

Tron på livet efter detta

Tron på den Yttersta Dagen inkluderar:

Att man tror på allt som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har underrättat om livet efter döden. Vi tror på prövningen i graven och på gravens straff och lycka. Vad gäller prövningen, kommer människorna bli prövade i sina gravar. Det kommer sägas till varje människa: Vem är din Herre? Vilken är din religion? Vem är din profet?

”Allâh stärker de troende med det ord vars ord står fast i denna värld och i evigheten.” (14:27)

Den troende kommer säga: ”Allâh är min Herre, Islâm är min religion och Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är min profet.” Tvivlaren kommer säga: ”Ack! Ack!

Jag vet inte. Jag hörde människorna säga något och jag sade också det.” Då kommer han bli slagen med en järnslägga och han kommer skrika så högt att alla skapelser utom människan kommer kunna höra honom. Och hade människan hört honom, skulle hon ha fallit medvetlös.

Efter denna prövning kommer det antingen råda lycka eller straff fram till Domedagen. Själarna kommer återvända till kropparna. Domedagen, som Allâh (ta’âlâ) har underrättat om i Sin Bok genom Sitt sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) uttalanden och som Muslimerna har enats om, kommer äga rum. Människorna kommer då, barfota, nakna och oomskurna, resa sig upp ur gravarna och stå inför skapelsernas Herre. Solen kommer komma dem nära och deras svett kommer nå deras munnar³⁶. Vågarna kommer resas och tjänarnas handlingar kommer vägas i dem.

”Vinnarna är de vars (goda handlingar) väger tungt i vågskålen, och de vars (goda handlingar) väger lätt i vågskålen är förlorarna som har förverkat sina själar; de skall förbli i Helvetet till evig tid.” (23:102)

³⁶ Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade: ”Detta är det högsta svetten kommer nå. I övrigt kommer den nå anklarna på någon och knäna på någon annan o s v. Denna Dag kommer de svettas på grund av hettan, eftersom de kommer infinna sig i en väldig trängsel på en plats där de genomgår oerhörda svårigheter och där solen är mycket närliggande. Människan kommer svettas på grund av det som sker den Dagen, men var och en i enlighet med sina handlingar.” (Sharh al-‘Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol.2, sid. 136-137, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî)

Anteckningarna i vilka handlingarna är nedtecknade kommer spridas. Några kommer få sin bok i sin högra hand, några i sin vänstra hand eller bakom sin rygg, precis som Han (subhânahu wa ta'âlâ) sade,

”Och Vi har bundit varje människas handlingar vid hennes hals och på Uppståndelsens dag skall Vi lägga fram för henne en bok som hon finner uppslagen, ”Läs nu din bok!” I dag behövs ingen annan granskare av räkenskapen för dina handlingar än du själv.” (17:13-14)

Allâh kommer ställa skapelsen inför rätta och Han kommer avskärma Sig med Sin troende tjänare som kommer erkänna sina synder, vilket har beskrivits i Boken och Sunnah. Men vad gäller de otroende, så kommer de inte ställas inför rätta på samma sätt som den vars goda och onda handlingar vägs, eftersom de inte har några goda handlingar. Istället kommer deras handlingar räknas upp och de kommer då bli medvetna om dem, erkänna dem och stå till svars för dem.

Dammen, Vägen och Medlingen

På Uppståndelsen fält finns profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) omnämnda Damm. Dess vatten är vitare än mjölk och sötare än honung. Dess koppar är lika många i

antal som stjärnorna på himlen och både dess längd och bredd motsvarar en månads resa. Den som dricker ur den en gång, kommer aldrig någonsin känna törst igen.

Vägen är upprest över helvetet och den är bron mellan paradiset och helvetet. Människorna kommer passera den i enlighet med sina handlingar. Några kommer passera den på ett ögonblick, andra som en blix, några som en vind, andra som en ryttare till häst, somliga som om de färdas på en kamel, andra som en löpare, några som en vandrare, andra som om de kröp och vissa kommer att bli gripna och kastade i helvetet, eftersom krokarna kommer att flyga upp på bron och gripa tag i människorna i enlighet med deras handlingar. Den som passerar Vägen träder in i paradiset. När de passerar den kommer de stå på en liten bro mellan paradiset och helvetet och kommer ställas inför vedergällning sinsemellan. Därefter, efter att ha renats, kommer de få träda in i paradiset. Den förste som kommer begära att paradiset öppnas är Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och det första folket som får träda in i paradiset är hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) folk.

På Domedagen kommer han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ha rätt till tre medlingar. Den första medlingen kommer vara till människorna som står i väntan på sin dom efter att profeterna Âdam, Nûh, Ibrâhîm, Mûsâ och 'Îsâ bin Maryam en efter en avstår från förmedlingen, som till sist

hamnar hos honom. Den andra medlingen kommer vara till paradiset invånare för att få träda in i paradiset – och dessa två medlingar är speciella för honom. Den tredje medlingen kommer vara till den som förtjänar helvetet. Denna medling har både han, de övriga profeterna, de rättfärdiga och andra rätt till. Han kommer medla så att de som förtjänar helvetet inte hamnar i det och att de som hamnar där kommer ut. Allâh (ta'âlâ) kommer även ta ut folk från helvetet, men inte på grund av medling, utan på grund av Hans Godhet och Barmhärtighet. Det kommer att finnas plats kvar i Paradiset efter att människorna har trätt in i det och Allâh kommer då skapa människor särskilt för det och därefter föra in dem i Paradiset. De olika moment som förekommer i livet efter detta är rättegång, belöning och straff, paradiset och helvete.

Mer detaljer om detta nämns i de från himlen uppenbarade Skrifterna och i den kunskap som rapporterats från profeterna. I den ärvda kunskapen från profeten Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förekommer det som både tillfredsställer och räcker, så den som letar kommer också att finna det.

Tron på Förutbestämmelsen

Det Räddade Folket, Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ah, tror på Förutbestämmelsen, det goda och det onda i den.

Tron på Förutbestämmelsen består av två nivåer och varje nivå består av två faktorer.

Den första nivån är:

Att man tror att Allâh (ta'âlâ) visste med Sin eviga Kunskap – som Han är beskriven med till evig tid – vad skapelserna gör och deras tillstånd beträffande lydnad och olydnad, livsuppehälle och livslängd. Därefter skrev Allâh ned skapelsernas öde i den Bevarade Tavlan. Det första Han skapade var pennan. Han sade till den, "Skriv!" Då frågade den, "Vad skall jag skriva?" Då svarade Han, "Skriv allt det som kommer existera³⁷ fram till Domedagen."³⁸

Aldrig skulle en människa kunna undkomma det som drabbar henne och inte heller skulle hon kunna drabbas av det som undkommit henne – bläcket har torkat och bladen har vikts ihop. Allâh sade,

"Visste du inte att Allâh har kännedom om allt i himlen och på jorden? Allt detta finns i en Bok. Det är lätt för Allâh." (22:70)

³⁷ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Detta Uttalande omfattar samtliga Allâhs (ta'âlâ) Handlingar samt skapelsernas handlingar." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 199-200, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

³⁸ Ahmad (5/317), Abû Dâwûd (4700), at-Tirmidhî (2155) och (3319). Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarar den som autentisk i Ibn Abî 'Âsim's "Takhrij-us-Sunnah" (102-105).

**”Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själva utan att den förts in i en Bok, innan Vi sätter den i verket. Det är lätt för Allâh.”
(57:22)**

Denna förutbestämmelse som helt åtlöder Hans (subhânah) Kunskap förekommer både allmänt och detaljerat. Han har skrivit det Han ville i den Bevarade Tavlan.

Efter att ha skapat fostret, och innan det blåses in en själ i det, skickar Han en ängel till det och den beordras med fyra ord. Det kommer sägas: ”Skriv ned hans livsuppehälle, livslängd, handlingar och om han kommer att vara olycklig eller lycklig”. Denna förutbestämmelse³⁹ brukade de extrema från sekten Qadariyyah förneka förr i tiden och de som förnekar den idag är få i antal.

Den andra nivån är:

Allâhs (ta’âlâ) verkställande Vilja och omfattande Förmåga. Detta innebär att tro att det som Allâh vill, det sker, och det som Han inte vill, det sker inte. Allt som är i rörelse och stillhet i himlarna och på jorden sker endast med Allâhs (subhânah) Vilja. Ingenting äger rum i Hans Herravälde förutom det Han vill. Han (subhânahu wa ta’âlâ) har allt i

³⁹ Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade: ”D v s denna kunskap och nedskrivning. De extrema bland Qadariyyah förnekade detta förr i tiden och sade: ’Allâh känner till tjänarens handlingar först efter att de har utförts och de har inte skrivits ned.’” (Sharh al-‘Aqidah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 203, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî)

Sin Makt, både det som existerar och inte existerar. Det förekommer ingenting skapat, varken i himlen eller på jorden, förutom att Allâh (Subhânah) har skapat det. Det finns ingen annan skapare än Han och det finns ingen annan Herre än Han. Han beordrade tjänarna att lyda Honom och Hans sändebud och förbjöd dem att vara olydiga mot Honom. Han (subhânah) älskar de fromma, de som gör det goda och det rätta och de rättvisa och opartiska. Han är nöjd med de som tror och lever ett rättskaffens liv och Han tycker varken om de otroende eller de som förhårdar sig i trots. Inte heller tycker Han om oanständighet. Han är inte nöjd med Sina tjänares otrohet och tycker inte om fördärv. Tjänarna kan välja att handla och det är Allâh som skapar deras handlingar.

Den troende och den otroende, den fromme och den syndige, den bedjande och den fastande, alla är de tjänare. Tjänarna har nog med kraft och vilja för att förrätta sina handlingar. Allâh skapar både dem och deras kraft och vilja. Han (ta'âlâ) sade,

”Till dem av er som vill följa en rak väg. Men ni kan bara vilja i den mån Allâh, skapelsernas Herre, vill.” (81:28-29)

Denna typ av Förutbestämmelse förnekades allmänt av Qadariyyah; de som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kallade för,

”Detta folkets elddyrkare.”⁴⁰

Å andra sidan fanns, bland de som bekräftar förutbestämmelsen, de som gick till sådan överdrift, att de förnekade tjänarens kraft och förmåga att välja samt tömde Hans handlingar och domar på vishet och välfärd⁴¹.

Tro, handling och uttalande

Bland det Räddade Folkets grunder är:

Att religionen och Îmân består av tal och handling. Hjärtats och tungans uttalande samt hjärtats, tungans och lemmarnas handlingar. Likaså att Îmân stiger med lydnad och sjunker med synder. Trots det förklarar de inte Muslimer som begår stora synder att vara otroende, vilket Khawârij gör, utan brödraskapet i tron är trots synder fortfarande stadigt. Allâh (subhânahu wa ta’âlâ) sade i versen om vedergällning,

”Och den till vilken hans broder efterskänker något.” (2:178)

⁴⁰ Abû Dâwûd (4691) och al-Hâkim (1/85). Förklarad som god av Imâm al-Albânî (rahimahullâh) i Imâm Ibn Abîl-‘Izz al-Hanafî’s (rahimahullâh) ”Sharh al-‘Aqîdah at-Tahâwiyyah” (284).

⁴¹ Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade: ”Detta beror på att de varken bekräftar Vishet eller Välfärd åt Allâh, utan menar att Han enbart

Och Han (ta'âlâ) sade,

"Om två grupper av troende skulle råka i strid med varandra, försök då mäkla fred mellan dem, men om den ena (gruppen) grovt kränker den andras rätt, ingrip då mot de skyldiga tills de fogar sig efter Allåhs bud; och, om de fogar sig, medla då mellan dem båda med rättvisa och opartiskhet. Allåh älskar de opartiska. De troende är ingenting annat än bröder." (49:9-10)

De förnekar inte en Muslimska syndares Îmân totalt⁴² och inte heller säger de att han till evig tid kommer stanna i helvetet, vilket Mu'tazilah gör, utan även en syndare inkluderas i Îmân. T ex säger Han (ta'âlâ),

"Den som av misstag har dödat en troende skall befria en troende slav." (4:92)

Och ibland sägs det att han inte har en fullkomlig Îmân, som t ex i Hans (ta'âlâ) Uttalande,

handlar och dömer utav Vilja." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 223, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

⁴² Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ah negerar inte en Muslimska syndares Îmân totalt. De säger inte: "Han är inte Muslim" utan de säger: "Han har en ofullkomlig Islâm" eller "Han har en ofullkomlig Îmân." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 241, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî)

**”Troende är enbart de som bävar i sina hjärtan
då de hör Allâhs namn nämnas.” (8:2)**

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade,

”En horkarl som begår otukt är inte troende då han begår otukt, en tjuv som stjäler är inte troende då han stjälar, en som dricker alkohol är inte troende då han dricker det och en plundrare som plundrar något värdefullt, vilket leder till att människorna tittar på honom på grund av det, är inte troende då han plundrar det.”⁴³

De säger ”Han är troende med en ofullkomlig Îmân” eller ”Han är troende med sin Îmân, syndare med sin stora synd”. På så sätt tillskrivs han inte fullkomlig Îmân och inte heller förnekas den totalt.

Den korrekta ställningen beträffande följeslagarna

Bland Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ’ahs grunder är:

Att varken deras hjärtan eller yttranden ofredar Muhammads (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) följeslagare, på samma sätt som Allâh beskrev dem i Sitt Uttalande,

⁴³ al-Bukhârî (2475) och Muslim (57).

"De som kommer efter dem ber: "Herre, ge oss Din förlåtelse och förlåt våra bröder som gått före oss i tron, och låt inte ovilja mot (någon) troende bli kvar i våra hjärtan. Herre! Du är full av godhet, Nådig. "" (59:10)

Man lyder även profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) då han sade,

"Skymfa inte mina följeslagare! Vid Honom i Vars Hand min själ ligger! Om någon av er skulle skänka en mängd guld lika stor som (berget) Uhud, hade det varken motsvarat en Mudd⁴⁴ som skänkts av dem eller ens hälften av det."⁴⁵

De tar emot allting som Boken, Sunnahn eller Samstämmigheten har kommit med beträffande deras förträffligheter och ställningar. De anser att de som skänkte välgörenhet och stred före Erövringen – nämligen freden vid Hodaybiyah – är främre än de som skänkte välgörenhet och stred efter den. De ger företrädesrätt till Utvandrarerna framför Hjälparna⁴⁶. De tror på att Allâh (ta'âlâ) sade till dem som deltog i striden vid Badr – och de var trehundra tio och ett fåtal till,

⁴⁴ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "En Mudd motsvarar en fjärdedels Sâ'." (Sharh al-'Aqidah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 252, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî). En Mudd motsvarar cirka 625 gram.

⁴⁵ al-Bukhârî (3673) och Muslim (2541).

⁴⁶ Muhâjirûn och Ansâr (radhiyâ Allâhu 'anhum).

”Gör vad ni vill. Jag har förlåtit er.”⁴⁷

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) underrättade att,

”Ingen av de som svor trohet och lydnad under trädet kommer få träda in i helvetet.”⁴⁸

Han är nöjd med dem och de är nöjda med Honom och de var mer än ett tusen fyrahundra man.

De bekräftar paradiset åt dem som profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) bekräftade det åt, som ”de Tio”, Thâbit bin Qays bin Shimâs och andra bland följeslagarna.

De bekräftar det som från många vägar har rapporterats från de Troendes ledare ‘Alî bin Abî Tâlib (radhiyâ Allâhu ‘anh) och andra, att detta folks främsta män efter dess profet är Abû Bakr, därefter ‘Umar, därefter ‘Uthmân och därefter ‘Alî (radhiyâ Allâhu ‘anhum), vilket rapporteringarna har antytt. Likaså enades följeslagarna om ‘Uthmâns företrädesrätt till löftet om trohet och lydnad, trots att vissa från Ahl-us-Sunnah skilde sig åt beträffande ‘Uthmân och ‘Alî – efter att ha enats om Abû Bakrs och ‘Umars företrädesrätt – och vem som är bäst av dessa två. Vissa sade att ‘Uthmân hade företrädesrätt och därefter förblev de

⁴⁷ al-Bukhârî (3007) och Muslim (2494).

tysta eller så sade de att den fjärde är 'Alî. Vissa sade att 'Alî skulle ha företrädesrätt och vissa steg åt sidan⁴⁹.

Till sist enades Ahl-us-Sunnah om 'Uthmân och därefter 'Alî, även om majoriteten av Ahl-us-Sunnah inte anser detta – som berör 'Uthmân och 'Alî – vara en principfråga som vilseleder den som motsätter sig den, utan att det är då man motsätter sig kalifatfrågan i sin helhet som frågan blir vilseledande. Detta beror på att de tror på att kalifen efter Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är Abû Bakr, därefter 'Umar, därefter 'Uthmân och därefter 'Alî (radhiyâ Allâhu 'anhum). Den som skymfar något av dessa Imâmers kalifat, är mer vilseledd än sitt hushålls åsna⁵⁰.

De älskar Allåhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) familj och är lojala mot dem. De följer Allåhs sändebuds

⁴⁸ Abû Dâwûd (4649) och (4650), at-Tirmidhî (3748) och (3757), Ibn Mâjah (134) och andra. Förklarad som autentisk av Imâm al-Albânî (rahimahullâh) i "Sahîh al-Jâmi' as-Saghîr" (4010).

⁴⁹ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "De sade: "Abû Bakr och därefter 'Umar" och sade därefter ingenting om 'Uthmân och 'Alî och vem som är bäst av dem två." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 270, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

⁵⁰ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Författaren uttryckte sig på detta sätt eftersom det är Imâm Ahmads (rahimahullâh) uttryck. Och helt visst är han mer vilseledd än sitt hushålls åsna. Orsaken till att han valde att likna honom vid en åsna, är att åsnan är det dummaste djuret som innehar den minsta förståelsen av alla djur. Så den som skymfar någon av dessa Imåmer eller deras ordning, har skymfat alla följeslagare." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 272, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî)

(sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) råd om dem då han sade på Ghadîr Khumm-dagen⁵¹,

”Jag påminner er om Allâh beträffande min familj! Jag påminner er om Allâh beträffande min familj!”⁵²

Han sade även till sin farbror al-‘Abbâs som hade kommit till honom och klagat över att några från Quraysh avskyr Banû Hâshim,

”Jag svär vid Honom i Vars Hand min själ ligger. De tror inte förrän de älskar er för Allâhs skull och för att ni är släkt med mig.”⁵³

Och han sade,

”Allâh valde ut Ismâ‘îl. Från Ismâ‘îls ätt valde Han ut Kanânah. Från Kanânah valde Han ut Quraysh. Från Quraysh valde Han ut Hâshims ätt och från Hâshims ätt valde Han ut mig.”⁵⁴

⁵¹ Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade: ”Ghadîr Khumm-dagen är den artonde Dhûl-Hijjah. Denna bäck (Ghadîr) tillskriver sig till en man vid namnet Khumm och ligger på vägen mellan Makkah och al-Madînah. Profeten (‘alayhis-salâtu was-salâm) slog läger där efter Avskedsvallfärden och predikade till folket och sade: ”Jag påminner er om Allâh beträffande min familj” tre gånger.” (Sharh al-‘Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 275, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî)

⁵² Muslim (2408). Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade: ”D v s, jag påminner er om att frukta Allâh och hans vedergällning om ni kränker min familjs rätt, och var påminda om Hans Nåd och Belöning om ni ger dem deras rätt.” (Sharh al-‘Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid 275, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

⁵³ Ahmad i ”Fadhâ’il-us-Sahâbah” (1756).

⁵⁴ Muslim (2276).

Likaså älskar de och har lojalitet mot Allåhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hustrur, de Troendes mödrar. De medger att de är hans hustrur i livet efter detta, särskilt Khadîjah, som är moder till de flesta av hans barn. Hon var den första som trodde på honom och hjälpte honom med hans uppgift och hon hade en hög ställning hos honom.

Och likaså as-Siddîqah bint as-Siddîq⁵⁵ om vilken profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade,

”Â'ishahs förträfflighet jämfört med de övriga kvinnorna är som Tharîd⁵⁶ jämfört med resten av maten⁵⁷.”⁵⁸

⁵⁵ Den Sanningsenliga, den Sanningsenliges dotter, d v s 'Â'ishah, Abû Bakrs dotter.

⁵⁶ Tharîd är smulat bröd som läggs i köttspad.

⁵⁷ Shaykh Ibn Jibrîn (hafidhahullâh) sade: ”På den tiden ansågs Tharîd som den ädlaste och förnämsta typen av mat. Det består av kött, bröd och köttspad och äts tillsammans. Det är alltså en av de smakligaste maträtterna. 'Â'ishah (radhiyâ Allâhu 'anhâ) utmärks genom förträfflighet, kunskap, dyrkan, att hon var följeslagerska, tålmod vid provningar och liknande drag och egenskaper tillsammans med profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Hon har även ett annat drag, nämligen att Allâh (ta'âlâ) frikände henne i Sin Bok då lögnarna anklagade henne. Han uppenbarade en del av Qur'ânen som handlar om henne vilken läses fram till Domedagen – och detta är ytterligare ett bevis för hennes förträfflighet.” (at-Ta'îlqât az-Zakiyyah 'alâ al-'Aqidah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 232, publicerad av Dâr-ul-Watan).

⁵⁸ al-Bukhârî (3770) och Muslim (2446).

De förklarar sig fria från Rawâfidh, som hatar och skymfar följeslagarna och likaså från Nawâsib,⁵⁹ som skadar Ahl-ul-Bayt, antingen med yttranden eller handlingar.

De håller tyst om det som inträffade mellan följeslagarna och säger,

”Bland dessa rapporteringar förekommer det som är ren lögn, det som har blivit tillagt och borttagit, det som har förvanskats samt det som är sanning och de⁶⁰ är ursäktade. Antingen har de strävat efter att nå sanningen och gjort rätt, eller så har de strävat efter att nå sanningen och gjort fel.”

Trots det tror de inte att varje följeslagare är skyddad från att ha gjort en stor eller liten synd. Istället är det allmänt sett möjligt för dem att synda. De har företrädesrätt och godheter som gör att de förlåts för vad de än skulle ha gjort – om de nu gjorde något. De förlåts även sådana synder som ingen annan efter dem får förlåtna, eftersom de har mer goda handlingar än någon annan efter dem har, och dessa stryker ut de dåliga handlingarna.

Det har fastställts i Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) uttalanden, att de är den bästa generationen och

⁵⁹ Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade: ”Vad gäller Nawâsib, så tillskrivs de fientlighet mot Âl-ul-Bayt. De skymfar dem och är motsatsen till Rawâfidh.” (Sharh al-‘Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 283, Dâr Ibn-ul-Jawzî).

att en Mudds mängd i välgörenhet från en av dem väger tyngre än det som skänks av någon efter dem, även om denne skulle skänka en mängd guld som motsvarar berget Uhud.

Om någon har syndat, har han antingen ångrat sig för det, strukit bort den med goda handlingar eller blivit förlåten på grund av sin företrädesrätt. Kanske har han blivit förlåten genom Muhammads (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) medling – och ingen har mer rätt till hans medling än dem – eller så har han blivit prövad med en världslig prövning som strukit bort hans synd.

Om dessa utförda synder behandlas på detta vis, hur är det då med de frågor i vilka de strävade efter sanningen? De fick två belöningar om de hade rätt och de fick en belöning och ett förlåtet misstag om de hade fel. Dessutom är de dåliga handlingar som utfördes av vissa otroligt få och obetydliga då de jämförs med deras förträffliga ställning och deras goda handlingar, som t ex tron på Allâh och Hans sändebud, Jihåd för Hans sak, utvandring, hjälp, nyttig kunskap och goda gärningar etc. Den som ser på följeslagarnas liv med kunskap och klarhet och på de välsignelser som Allâh skänkte dem, kommer med säker kunskap inse att de är de bästa skapelserna efter profeterna. Aldrig någonsin har någon varit som dem och ingen kommer någonsin bli som

⁶⁰ D v s följeslagarna (radhiyâ Allâhu ´anhum).

dem. De är elitens elit bland detta folks generationer – ett folk som är Allåhs bästa och ädlaste människor.

Tron på Awliyâ's⁶¹ underverk

Bland Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ahs grunder är:

Att man bekräftar Awliyâ's underverk och de ytterst ovanliga händelser som Allåh låter ske genom dem, antingen genom olika typer av kunskaper⁶², syner⁶³, speciella krafter eller påverkan, och det som rapporterats om de föregående folken i kapitlet al-Kahf etc. Likaså om detta folks

⁶¹ Sing. Walî. Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Vilka är Awliyâ? Svaret är Allåhs Uttalande "Helt visst skall Awliyâ aldrig känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem, de som tror och fruktar (Honon)." (10:62-63). Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh) sade: "Den som är troende och from är Allåhs Walî." Wilâyah är inget man uppnår genom påstående och vilja, utan genom tro och fromhet. Om en person ser en man och säger: "Han där är en Walî" samtidigt som han inte fruktar Allåh (ta'âlâ), avvisas hans påstående." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 297, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

⁶² Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Exempel på det är det Abû Bakr nämnde; att Allåh lät honom få reda på vilket kön som förekom i hans hustrus mage, nämligen en flicka." (al-Lâlikâ'is "Karamât-ul-Awliyâ" (63)) (ibid. sid. 304).

⁶³ Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Exempel på det är det som hände de Troendes ledare 'Umar bin al-Khattâb (radhiyâ Allâhu 'anh) en fredag när han predikade åt folket från predikstolen. Plötsligt hörde de honom säga: "Sâriyah! Berget!" De blev förvånade över det han sade och därefter frågade de honom om det. Då sade han att han hade sett en syn i vilken Sâriyah bin Zanîm – en av hans befälhavare i Irak – är omringad av sin fiende. Därefter begav de sig i riktning mot berget och han sade: "Sâriyah! Berget!" Då hörde Sâriyah 'Umar's röst och ställde sig vid sidan av berget och sökte skydd." (al-Bayhaqî i "Dalâ'il-un-Nubuwwah". Imâm al-Albânî (rahimahullâh) förklarar den som god i "as-Silsilah as-Sahîhah" (1110)). (ibid.).

föregångare bland följeslagarna, efterföljarna och resten av folkets generationer bland vilka detta kommer förekomma fram till Domedagen.

Att följa Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och föregångarnas väg

Från Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ‘ahs väg är:

Att följa Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) rapporteringar, både till det yttre och det inre, att man följer föregångsmännens väg, de första av utvandrarerna och hjälparna, och att följa Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) råd då han sade,

”Håll fast vid min Sunnah och likaså de efter mig renläriga och vägleda kalifernas Sunnah. Bit tag i den med kindtänderna. Och håll er borta från Muhdathah⁶⁴, för sannerligen är varje Muhdathah Bid ‘ah⁶⁵ och varje Bid ‘ah är villfarelse.”⁶⁶

⁶⁴ Sing. Muhdathah. Shaykh Ibn Jibrîn (hafidhahullâh) sade om ordet "Muhdathah": "Det är allt som människorna har fört in i religionen grundat på drifter och åsikter och som inte har någon grund i religionen." (at-Ta‘lîqât ‘alâ matan Lum‘at-il-‘îqâd, sid. 53, publicerad av Dâr-us-Samî‘î).

⁶⁵ Pl. Bid ‘a. Shaykh Ibn ‘Uthaymîn (rahimahullâh) sade om ordet "Bid ‘ah": "Bid ‘ah betyder språkligt "en förnyad sak" och inom religionen betyder det "det som har förts in i religionen och motsätter sig det som profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans följeslagare var på beträffande trosläran eller handlingar." (Sharh Lum‘at-il-‘îqâd, sid. 40, publicerad av Adhwâ‘-us-Salaf).

De vet att det trovärdigaste talet är Allåhs Tal, och att den främsta vägledningen är Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) vägledning. De låter Allåhs Tal gå före alla andra människors åsikter och de låter Muhammads (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) vägledning gå före alla andras vägledningar. På grund av detta kallas de för "Ahl-ul-Kitâb was-Sunnah"⁶⁷. De kallas även för "Ahl-ul-Jamâ'ah" eftersom "al-Jamâ'ah" är enighet. Motsatsen till det är "al-Furqah"⁶⁸, även om ordet "al-Jamâ'ah" blev ett namn till alla folk som enar sig.

Samstämmigheten är den tredje grunden som man hänvisar till beträffande kunskap och religion. Med dessa tre grunder dömer Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ah i alla religiösa frågor beträffande folkets uttalanden och handlingar, både dolda och uppenbara. Rätt samstämmighet är den som as-Salaf as-Sâlih⁶⁹ var enade på, eftersom efter dem ökade antalet meningsskiljaktigheter och det Muslimska folket spred sig.

⁶⁶ Abû Dâwûd (4607), at-Tirmidhî (2678), Ahmad (4/126-127), ad-Dârimî (1/44-45), Ibn Mâjah (42-43), al-Hâkim (1/95) och andra. Hadîthen har förklarats som autentisk av Imâm Ibn Hibbân, Imâm al-Âjurî och Imâm al-Albânî (rahimahumullâh). Se Imâm al-Albânî (rahimahullâh) "Sahîh al-Jâmi' as-Saghîr" (2/344).

⁶⁷ Bokens, d v s Qur'ånen, och Sunnahns folk.

⁶⁸ Uppdelning, separation.

⁶⁹ De rättfärdiga företrädarna.

Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ahs berömvärda egenskaper

Tillsammans med dessa grunder anbefaller de det som är rätt och förbjuder det som är orätt beträffande det som Sharî'ah påbjuder. De anser att vallfärden, Jihâd, fredagsbönerna och högtiderna med ledarna, vare sig de är fromma eller syndiga, är rätt. De slår vakt om församlingsbönen och de anser råd till det Muslimska folket vara en del av religionen. De tror på betydelsen av profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) uttalande,

”En troende är som en byggnad till en annan troende; ena delen är hopsatt med den andra.”

Därefter knäppte han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sina fingrar.⁷⁰

Och han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade,

”De troende, med sin kärlek, barmhärtighet och medkänsla sinsemellan, kan liknas vid en enda kropp. Om en kroppsdel värker, drabbas resten av kroppen av feber och sömnlöshet.”⁷¹

⁷⁰ al-Bukhârî (6026) och Muslim (2585).

⁷¹ al-Bukhârî (6011) och Muslim (2586).

De anbefaller tålmod vid prövningar, tacksamhet vid goda tider och belåtenhet med svårt öde. De kallar till gott uppförande och goda handlingar. De tror på betydelsen av profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) uttalande,

”Den med mest fullkomlig tro bland de troende är den som har den bästa karaktären.”⁷²

De uppmanar till att du återupptar relation med den som avbrutit den med dig, att du ger till den som förhindrat dig att få och att du förlåter den som behandlat dig orättvist.

De anbefaller också att göra gott mot föräldrarna och att inte behandla dem dåligt, att bevara släktskapsbanden, att behandla grannarna väl och att behandla föräldralösa, fattiga, resande och slavar väl.

De förbjuder stolthet och arrogans, förtryck och övergrepp mot skapelsen, vare sig det göres med rätta eller ej.

De anbefaller dessutom god moral och de förbjuder dålig sådan.

I allt detta som de säger och utövar, följer de enbart Boken och Sunnah. Deras väg är religionen Islâm som Allâh sände Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) med. Men då

⁷² Ahmad (2/472), Abû Dâwûd (4682) och at-Tirmidhî (1162). Imâm al-Albânî förklarar den som autentisk i "Sahîh at-Tirmidhî" (3/886).

han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) underrättade att hans folk kommer delas upp i sjuttiotre grupper och att de alla skall till helvetet utom en, nämligen al-Jamâ'ah⁷³, och i en hadîth från honom sade han,

”Det är de som är upprättade på det som jag och mina följeslagare är upprättade på idag.”⁷⁴

blev de som höll fast vid den klara och rena Islâm ”Ahl-us-Sunnah wal-Jamâ'ah”. Bland dem förekommer de sanningssenliga, martyrerna och de rättfärdiga och likaså vägledningens milstolpar och mörkrets ljus. De besitter ärade ställningar och andra förträffligheter vi redan nämnt. Bland dem förekommer även Abdâl⁷⁵ och Imâmer⁷⁶ runt vilkas vägledning och kunskap Muslimerna samlades.

De är den Segrande Gruppen om vilken profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade,

⁷³ Abû Dâwûd (4596), Ahmad (2/333), at-Tirmidhî (2778), Ibn Mâjah (3991) och andra. Se Imâm al-Albânî's (rahimahullâh) "as-Silsilah as-Sahîhah" (204).

⁷⁴ at-Tirmidhî (2779) och al-Hâkim (1/129).

⁷⁵ Sing. Badal (ersättare). Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "De utmärks från de andra genom kunskap och dyrkan. De har fått namnet "Abdâl" antingen på grund av att när en av dem dör, ersätts han av en annan, eller på grund av att de brukade ersätta sina dåliga handlingar med goda, eller på grund av att de var goda förebilder som brukade ersätta människornas felaktiga handlingar med rätta." (Sharh al-'Aqîdah al-Wâsitiyyah, vol. 2, sid. 376, publicerad av Dâr Ibn-ul-Jawzî).

⁷⁶ Sing. Imâm. Pl. A'immah. Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) sade: "Imâm är förebild." (ibid.).

”Det kommer alltid finnas en grupp från mitt folk som är segrande på sanningen. De skadas inte av de som motsätter sig dem och inte heller av de som överger dem, tills att Stunden äger rum.”⁷⁷

Avslutning

Vi ber Allâh den Våldige att Han gör oss från dem, att Han inte vilseleder våra hjärtan efter att ha väglett oss och att Han skänker oss Sin Barmhärtighet, sannerligen är Han den stora Givaren. Pris och lov tillkommer Allâh, skapelsernas Herre, och må Hans välsignelser och fred vara med vår ledare Muhammad och hans familj, med resten av sändebuden och profeterna och med resten av de rättfärdiga.

Översatt av Abû Mûsâ al-Albânî

I423/04/06 – 2002/06/17

Trelleborg, Sverige

⁷⁷ al-Bukhârî (3641) och Muslim (1037).